

Lap: UJ VILÁG

Mecsejent: 1949 APR. 22

B É K E

Ujjáled a Margitsziget. Szemlato-
mást épül, szépül, csinosodik a buda-
pestieknek ez a pompás sétahelye:
ahol tegnap még csak üszkös, kiégett
falakat láttál, ma már üzemi üdülők,
csónakházak ablakait kocogtatja a ta-
vaszi szél. Még a híres romokat is ta-
tartozzák, a sétautak fehér szalagjai
újra zöld pázsit között kanyarognak.

Egyik napról a másikra zöldbe bo-
rultak a fák is. A legüdítőbb csoda
mindig az, amikor a mufurc, kővér
rügyek egyszerre csak zöld levelekké
pattannak szét, de a margitszigeti fák
csodája még ennél is nagyobb, mert
legtöbbjük négy év óta idén először
hajt ki.

De vannak itt egyéb — sőt talán
szébb — csodák is. A polópályán, ahol
azelőtt monoklis urak kergették korcs
kis polóponnijaikon a labdát, most
vidám gyerkőcök hancuroznak, döng a
futballabda, égit csap a boldog zsvajj.
A Nagyszálló előtt csehszlovák rend-
számú autók állanak: a magyar—cseh-
szlovák barátsági szerződés aláírására
ideérkezett csehszlovák kormánykül-
döttség kocsijai. Ez is éppen olyan ter-

mészetes, előrevárt csoda, mint a ta-
vasz. Ez is beteljesedett.

És mindenütt a legszorgalmasabb
csodatevő, az ember kezényoma. Az
ágyúk találataitól elpusztult, a tüzelő-
hiány idején kivágott fák helyébe tí-
zével, százával ültetik szerte az egész
szigeten a fiatal facsemetéket. Kétuj-
nyi vastag, embernél alig magasabb
fácskák ezek, tíz-tizenöt év is bele-
telik, amíg igazi lombos, árnyas fa
lesz belőlük. Akik ezeket az új faso-
rokat ültetik, békére gondolnak.

Békére gondolnak és fákat ültetnek
Moszkvában és Budapesten, Prágában
és Bukarestben, Mukdenben és Pe-
kingben, a Dunánál, a Volgánál és a
Sárga-folyónál. A fáknak pedig béke
kell, hogy megnőhessenek, árnyékot
adhassanak és az embereknek béke
kell, hogy dolgozhassanak, építhesse-
nek, fákat ültethessenek.

Ennek a békének több mint 600 mil-
lió elszánt védelmezője van. Az ő sza-
vuk hallatszik ma a párisi világbéke-
kongresszuson.

Sz. J.

Marosán Gyula: A békeplakát előtt